9 Ιουνίου 2014

Εορτασμοί της Αγίας Τριάδος στο Μέρμπακα και στην Πρόνοια Ναυπλίου. (Φωτο)

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Στις 9 Ιουνίου 2014 είναι η εορτή του Αγίου Πνεύματος όπου πανηγυρίζει μεγαλοπρεπώς Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος(Μέρμπακα) Αργολίδος. Την παραμονή Κυριακή 8 Ιουνίου 2014 εψάλει Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός μετ'αρτοκλασίας και Θείου κηρύγματος , χοροστατούντος του Επισκόπου Επιδαύρου Καλλινίκου ,βοηθού επισκόπου του Μητροπολίτη Αργολίδος Νεκταρίου.

Μετά το πέρας του Εσπερινού ακολούθησε η λιτάνευση της Αγίας Εικόνος ,παιανιζούσης της Φιλαρμονικής της νέας Κίου. Κατά τον εσπερινό έψαλε η Βυζαντινή Χορωδία του Ιερού Ναού υπό τη διεύθυνση του πρωτοψάλτου Παναγιώτη Κωστόπουλου.

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ
onan

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

Στις 9 Ιουνίου 2014, είναι η εορτή του Αγίου Πνεύματος, όπου πανηγυρίζει όλως ιδιαίτερος ο Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος στην Πρόνοια Ναυπλίου. Την παραμονή 8 Ιουνίου 2014, εψάλει ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ΄αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος χοροστατούντος του Ιεροκήρυκα της Μητροπόλεως Αργολίδος αρχιμανδρίτη Χρυσοστόμου Παπουλέση. Στην συνεχεία μετά τον Εσπερινό ακολούθησε η λιτάνευση της Ιεράς Εικόνος της Αγίας Τριάδος παιανιζούσης της

φιλαρμονικής του Δήμου Ναυπλιέων

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟ ΧΩΡΑ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

Συγκεκριμένα, ἐνῶ ἐκρεμοῦσε ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ΚΣΤ’ Ψηφίσματος καὶ παρέμενε ἡ ὀφειλὴ ἀποπληρωμῆς τῶν οἰκοπέδων, οἱ Προνοιῶτες διετύπωσαν τρία αἰτήματα: Πρῶτον, τὴν ἄδεια νὰ ἀνεγείρουν στὴν Πρόνοια Ναὸ καὶ Σχολεῖο. Δεύτερον, τὰ χρεωστούμενα ἀπὸ τὸν καθένα χρήματα γιὰ τὴν ἐξόφληση τῆς τιμῆς τοῦ οἰκοπέδου του «ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔκτισαν» νὰ συγκεντρωθοῦν ἀπὸ τὴν ἐννεαμελῆ Ἐπιτροπή, ποὺ εἶχαν ἤδη ἐκλέξει οἱ ἐνδιαφερόμενοι Προνοιῶτες. Τὰ χρήματα αὐτὰ νὰ διατεθοῦν γιὰ τὴν οἰκοδομὴ Ἐκκλησίας καὶ Σχολείου στὴν Πρόνοια. Νὰ δοθοῦν ἀπὸτὴν Γραμματεία τῆς Οἰκονομίας στὴν Ἐπιτροπὴ τὰ ἔγγραφα ἰδιοκτησίας καὶ «τὸ δικαίωμα νὰ τὰ διανέμη εἰς ἕνα ἕκαστον, ὅταν γίνεται ἡ πληρωμὴ»39. Τρίτον αἴτημα τῶν Προνοιωτῶν, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1833, ἦταν «νὰ προσφέρη ἡ Κυβέρνησις» (γιὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸ) «χίλια δίστηλα, ὅσα καὶ ὁ μακαρίτης ὁ Κυβερνήτης». Ἀπὸ ἀλληλογραφία τοῦ Καποδίστρια μὲ τὸν Ἔπαρχο Ναυπλίου, πρὸ διετίας (Δεκέμβριος 1830), γνωρίζουμε τὴν ὑπόσχεσή του αὐτή40. Τώρα οἱ Προνοιῶτες, μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ Καποδίστρια (27 Σεπτεμβρίου 1831), ζητοῦν ἀπὸ τὸν ἀδελφό του Αὐγουστῖνο Καποδίστρια καὶ τὰ ἄλλα δύο μέλη τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἐκπλήρωση τῆς ὑποσχέσεως τοῦ μακαρίτη.

Τελικὰ τὸ τελευταῖο αὐτὸ αἴτημα δὲν ἔγινε δεκτό, καὶ «διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου» καὶ γιατὶ ὑπολογίστηκε «ὅτι τὰ συναχθησόμενα χρήματα θέλουν ἐπαρκέσει εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Σχολείου».

Τὸ δεύτερο αἴτημα ἐνεκρίθη μὲ μικρὲς τροποποιήσεις: Τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν νὰ διορίσουν Ταμία, στὸν ὁποῖο θὰ παραδίδονται τὰ χρήματα ἀπὸ τὶς δόσεις τοῦ ὀφειλόμενου ἀπὸ τὸν καθένα οἰκοπέδου του. Ἀπὸ τὸ Ὑπ. Οἰκονομίας θὰ δοθῆ στὴν Ἐπιτροπὴ τῶν πολιτῶν ὁ κατάλογος μέ τὶς διατιμήσεις τῶν οἰκοπέδων. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ παραπέμπει πρὸς τὸν ταμία μὲ τὴν ἔνδειξη «λάβετε ἀπὸ τὸν δεῖνα ..... φοίνικας ..... τὴν τιμὴν τοῦ ὑπεράνου ἐδάφους» (δηλαδὴ οἰκοπέδου του). « Ὁ δὲ ταμίας λαμβάνων τὰ χρήματα νὰ σημειῆ τὴν περιλαβὴν καὶτὸ γραμμάτιον τοῦτο νὰ διευθύνεται πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ἥτις θέλει τὸ διευθύνει πρὸς τὴν τῆς Οἰκονομίας καὶ τότε νὰ ἐκδίδεται τὸ τῆς ἰδιοκτησίας ἔγγραφον»41.

Μὲ τὶς ἀλληλοεπικαλυπτόμενες πολύπλοκες αὐτὲς ἐνέργειες, χαρακτηριστικὲς ἄλλωστε γιὰ τὴν συγκεντρωτικότητα τῆς πρώτης ἐκείνης κρατικῆς μηχανῆς, ζητήθηκε νὰ ἐξασφαλισθῆ καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν πολιτῶν τῆς Προνοίας, ἀλλὰ καὶ ἡ νομιμότητα τῆς συναλλαγῆς γιὰ «νὰπροληφθῆ πᾶσα κατάχρησις». Εὑρέθη δὲ τότε ὅτι συνολικὰ τὸ χρέος τῶν Προνοιωτῶν πρὸς τὸ Δημόσιο Ταμεῖο ἔφθανε «τοὺς φοίνικες 33 χιλιάδες ἑξακουσίους ἑβδομήντα πέντε καὶ λεπτὰ δεκαεπτά, ὅλη ἡ ποσότης τῶν χρεωστουμένων (33.675,17)». Ἀπὸ τὸ ποσὸ αὐτὸ ἕνα μέρος δὲν προβλέπονταν ὅτι θὰ συναχθῆ, γιατὶ ἡ ἀνωτέρω ρύθμιση

ἐξαιροῦσε, σύμφωνα μὲ τὴν νομοθεσία ποὺ προαναφέραμε, τοὺς ἀπόρους. Ἐζητήθη μάλιστα ἀπὸ τὴν συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ διακανονισμοὺ «νὰ παρουσιάση κατάλογον τῶν ἀπόρων καὶ ἐνδεῶν, ὅσοι δὲν δύνανται νὰ πληρώσωσι».Ἀπὸ τὸν πολυσέλιδο κατάλογο τῶν ὀφειλετῶν γνωρίζουμε ἀκριβῶς καὶ κατὰ κατηγορία τὰ ὀνόματα42 τῶν πρώτων ἐκείνων οἰκιστῶν τῆς Προνοίας, προσφύγων καὶ μή. Δὲν εὑρήκαμε περισσότερα στοιχεῖα γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφασισθέντων. Γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτιἡ περιγραφεῖσα ρύθμιση, ποὺ προτάθηκε μὲ κοινὸ ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας, Ρίζου Ἰακωβάκη καὶ Οἰκονομικῶν, Ἀλέξανδρου Μαυροκορδάτου, ἐγκρίθηκε μὲ τὶς ἰδιόχειρες ὑπογραφὲς μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ποῦ συνιστοῦσε τὴν ἀνώτατη ἐκτελεστικὴ ἐξουσία κατὰ τὴν ἐποχὴἐκείνη τοῦ ἐσωτερικοῦ διχασμού, καὶ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ποῦ πέρασε ἡ χώρα, κατὰ τὰ μετακαποδιστριακὰ ἐκεῖνα χρόνια (1831-1833)43.

Εἶναι ἐπίσης ἀπὸ πολλὲς πλευρὲς γνωστὸ ὅτι ἡ οἰκοδομήσιμη περιοχὴ τῆς Προνοίας βρέθηκε ἀπὸ «τὴν καταμέτρησιν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐδάφους, τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν ὀσπιτίων, ὅσα εἰς τὸ προαστεῖον Πρόνοια ἐκτίσθησαν» ὅτι ἀνέρχεται «εἰς πήχεις τετραγωνικοὺς 60.000 περίπου καὶἡ ἐκτίμησις εἰς φ(οίνικας) 37.500 περίπου, ὁ δὲ ὅρος τῆς ἐκτιμήσεως ἀνέρχεται ἀπὸ λεπτὰ δέκα τὸν πῆχυν καὶ προχωρεῖ ἕως τοὺς φ(οίνικας) 1.80 καὶ τὰ οἰκοδομήματα ἀριθμοῦνται 565». Ὁ Καποδίστριας μὲ τὸ ἔγγραφο του τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1831, ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα πρὸ τῆς δολοφονίας τοῦ ἔγγραφα, ἔκανε δεκτὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως αὐτῆς καὶ ἐζήτησε τὴν ἐπίσπευση τῆς ἐφαρμογῆς της. Δηλαδὴ τὴν συλλογὴ τῶν χρημάτων διὰ τῆς καταβολῆς τῶν καθυστερημένων δόσεων, ὥστε νὰ πραγματοποιηθῆ τὸ εἰδικὸ περὶ Προνοίας ψήφισμα του, «καθ’ ὅλην τὴν ἔκτασιν»44.

Δὲν εἴχαμε σκοπὸ ἀλλὰ οὔτε καὶ τὸν χρόνο γιὰ νὰ διευκρινήσουμε τὴν διαφορὰ ποὺ θὰ παρατηρήση ὁ ἀναγνώστης στὰ ἀμέσως προηγούμενα ὡς πρὸς τὸ συνολικὸ ποσὸ σὲ φοίνικες τῆς τιμῆς τῶν οἰκοπέδων τῆς Προνοίας, ὅπως παραδίδεται ἀπὸ διαφορετικὰ ἔγγραφα τῶν Γ.Α.Κ. Οὔτεἐγκύψαμε περισσότερο στὴν ἀξιοποίηση τῶν δεδομένων αὐτῶν, σὲ συσχετισμὸ μὲ τὰ στοιχεῖα τῶν ἀστέγων κατὰ τὸ ΚΣΤ’ ψήφισμα, μὲ τοὺς μακροὺς καταλόγους ὀνομάτων, μὲ τὴν ἰδιότητα, τὸ γένος τῶν προσφύγων τῆς Προνοίας, τὸν τόπο καταγωγῆς, τὶς διαστάσεις καὶ τὴν ἀξία κάθε οἰκοπέδου45. Ἐπισημαίνουμε ὅμως ὅλα αὐτὰ γιατὶ εἶναι ἀσφαλῶς χρήσιμα δεδομένα γιὰ τοὺς ἀσχολούμενους μὲ θέματα ἱστορίας τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς στατιστικῆς, χρήσιμα ἀκόμη γιὰ τὸ κόστος τῆς ζωῆς τῆς καποδιστριακῆς καὶ μετακαποδιστριακῆς περιόδου στο Ναύπλιον, ποῦ ἦταν τότε κέντρο κάθε προσπάθειας γιὰ διοικητική, οἰκονομική, κοινωνική, πολιτιστικὴ ἀνασυγκρότηση τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Μέρος τῶν φοινίκων ποὺ εἰσεπράχθησαν ἀπὸ τοὺς κατόχους οἰκοπέδων τῆς Προνοίας διατέθηκε γιὰ τὸ σχολεῖο καὶ τὴν ἐκκλησία τοῦ προαστείου. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὑψώθηκε στὴν Πρόνοια ἡ ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τὸ κτίριο τοῦ Ἀλληλοδακτικοῦ Σχολείου46. Κυδωνεῖς καὶ Σμυρναῖοι πρόσφυγες, ποὺ ὅπως εἴπαμε ἀνωτέρω διέμενον στὴν Ἀργοναυπλία καὶ πρὸ ἀκόμη τῆς εἰσβολῆς τοῦ Δράμαλη (1821) εἶναι προφανῶς οἱ εἰσηγητὲς τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου διδασκαλίας, ποῦ τότε ἦταν πολὺ τοῦ συρμοῦ καὶ ἡ περισσότερο προτιμωμένη ἀπὸδιδάσκοντες καὶ διδασκομένους47.

Οἱ ἐκκλησίες τῆς Προνοίας. Ὅπως γίνεται φανερὸ ἀπὸ τὰ προηγούμενα ὅλη ἡ ἀνωτέρω διαδικασία καὶ οἱ συνδυασμοί, σχετικὰ μὲ τὴν ἐξόφληση «τοῦ ἐθνικοῦ τόπου» τῆς Προνοίας, στόχο εἶχαν τὴν συγκέντρωση χρημάτων γιὰ τὸ κτίσιμο ἐκκλησίας καὶ σχολείου. Γι’ αὐτό, παράλληλα μὲ τὶςἀνωτέρω συνενοήσεις καὶ πρὶν ἀπὸ τὶς ρυθμίσεις τῶν Ψηφισμάτων τοῦ Καποδίστρια, οἱ Προνοιῶτες ἐζήτησαν εἰδικὸ οἰκόπεδο ἀλλὰ καὶ σχέδιο καὶ ἄδεια γιὰ τὴν ἀνέγερση ναοῦ, στο κέντρο τῆς Προνοίας.

Μέχρι τότε οἱ Προνοιῶτες ἦταν ἐνορῖτες στὴν ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Πάντων, ἀνατολικὰ τῆς Προνοίας, ἐκεῖ ὅπου τὸ 1840-1841 ἐσμιλεύθη σὲ βραχώδη λόφο, μὲ ἐντολὴ τοῦ Λουδοβίκου τῆς Βαβαρίας, πατέρα τοῦ Ὄθωνα, πρώτου βασιληᾶ τῆς Νεώτερης Ἑλλάδος «ὁ κοιμώμενος λέων τῶν Βαβαρῶν», πρὸς τιμὴν τῶν Βαβαρῶν στρατιωτῶν ἐκείνων, ποὺ τὸ 1833-1834 πέθαναν κατὰ δεκάδες στο Ναύπλιο ἀπὸ ἐπιδημία τύφου. Οἱ ἄτυχοι αὐτοὶ σύνοδοι τοῦ νεαροῦ βασιληὰ Ὄθωνα ἐτάφησαν ἄλλοι μὲν βορειοανατολικὰ τῆς Εὐαγγελίστριας, ὅπου σήμερα ἡ τοποθεσία «τὰ βαβαρικὰμνήματα» καὶ ἄλλοι στὸ παραδοσιακὸ νεκροταφεῖο τῶν Ναυπλιωτῶν, κάτω ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Πάντες48.

Ἐκεῖ, σὲ φυσικὴ σπηλιὰ τοῦ πελωρίου βράχου, εἶχε προσαρμοσθῆ ὑποτυπώδης ναὸς πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων Πάντων, ἔτσι παραλλαγμένος, ὥστε νὰ μὴ ἐρεθίζη τὸ θρησκευτικὸ φανατισμὸ τῶν κατακτητῶν. «Σπηλαιώδεις» ἢ καὶ «χωστοὺς» ναοὺς συναντοῦμε ἀπὸ τῆς Τουρκοκρατίας καὶ σὲ ἄλλα μέρη τῆς Ἀργολίδας49καὶ αἰτία τῆς ἰδιότυπης αὐτῆς κατασκευῆς τους, εἶναι αὐτὴ ποῦ ἀναφέραμε.

Ἐδῶ λοιπὸν στὸ ναύδριο τῶν Ἁγίων Πάντων γίνονταν ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν χριστιανῶν τοῦ Ναυπλίου καὶ ἐκείνων ποῦ ζοῦσαν ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη. Μέσα στὸ «κάστρο τ’ Ἀναπλιοῦ» εἶχαν ἀπαγορευθῆ κατὰ τὴν Β’ Τουρκοκρατία οἱ ἱεροπραξίες καὶ οἱ χριστιανικὲς ἐκκλησίες εἶχαν μετατραπῆ σὲ τζαμιὰἢ ἀποθῆκες50. Ὁ ἐκκλησιασμὸς πάντως τῶν Προνοιωτῶν στην ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Πάντων ἦταν

πραγματικὰ προβληματικός. Ἡ ἐκκλησία, μακρυὰ ἀπὸ τὰ σπίτια τους, ἦταν ἀπόμερη καὶ ἡ προσέγγισή της, μὲ ἀνηφορικὸ δρόμο καὶ πολλὰ σκαλιὰ ἀπαιτοῦσε αὐξημένη προσπάθεια ἀπὸ τοὺς ἡλικιωμένους ἐνορίτες. Θύμιζε Τουρκοκρατία. Ἦταν στενὴ καὶ χαμηλὴ καὶ εἶχε γιὰ ὀροφή, ὅπως καὶ σήμερα, τὸν ἀκατέργαστο φυσικὸ βράχο.

Ἔτσι τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1830 ἡ Δημογεροντία τοῦ Ναυπλίου ἔθεσε τὸ ζήτημα γραπτῶς: «ὅτι οἱ πολῖται ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγείρουν ναὸν εἰς τὸ προάστειον Πρόνοια, ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Πάντων εἶναι παλαιοτάτη καὶ μικρὰ ὡς πρὸς τὸ ἐκεῖ πλῆθος»51. Στὴν συνέχεια ὁ Διοικητὴς τῶνἘπαρχιῶν Ναυπλίου, Ἄργους καὶ Κάτω Ναχαγιέ, Κωνσταντῖνος Ἀξιώτης, διερμηνεύοντας «τὴν πρότασιν ταύτην τῶν ἐπιτρόπων τοῦ κατὰ τὴν Πρόνοιαν ναοῦ τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν» ἔγραφε «Πρὸς τὴν Α.Ε. τὸν Σ(εβαστὸν) Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος» γιὰ «νὰ δοθῇ εἰς αὐτοὺςἡ ἄδεια τῆς ἐγέρσεως ὁμοῦ καὶ τὸ σχέδιον κατ’ ἀρέσκειαν Αὐτῆς» καὶ ἔγραφε ἀκόμη ὅτι «ἡ οἰκοδομὴ αὕτη θέλει γενῇ διὰ συνδρομῆς τῶν χριστιανῶν καὶ θέλει γενῇ ἔναρξις δι’ ὀλίγων τινῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι συναγμένα πρὸς τὸ παρόν… Θέλει δὲ ἐπονομασθῇ ἐπ’ ὀνόματι τοῦ προδρόμου προφήτου Ἰωάννου, ἑορταζομένου τὴν ἑβδόμην Ἰανουαρίου μηνός, ἡμέραν ἀξιομνημόνευτον καὶ ἑορτάσιμον ἀφ’ ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἐξαιρέτως δὲ ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ναυπλίας, καθότι πρώτη τῶν ἄλλων πόλεων κατ’ εὐτυχίαν ἠξιώθη νὰ ἴδῃ ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆςἙλλάδος»52. Πράγματι ὁ Καποδίστριας κατέπλευσε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ λιμάνι τοῦ Ναυπλίου τὸ βράδυ τῆς 6ης Ἰανουαρίου 1828 καὶ τὴν ἑπομένην ἐδέχθη τὶς στρατιωτικὲς καὶ πολιτικὲς Ἀρχὲς τῆς πόλης.

Ὁ Νικόλαος Χρυσόγελος, «Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως» ἀπήντησε μετὰ μίαν ἑβδομάδα «κατ’ ἐπιταγὴν τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος» πρὸς τὸν Δῆμον Ναυπλίας ὅτι «ἡ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εὐχαρίστως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Προνοίας τὸν ζητούμενον τόπον εἰς οἰκοδομὴν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ». Δὲν θὰ πρέπει ὅμως νὰ ἀρχίσουν τὴν οἰκοδομὴ «πρὶν καθυποβάλωσι τὸ σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὶν συναχθῶσι ἐξ οἰκείας συνεισφορᾶς, ὥσπερ ὑπόσχεσθε, τὰ ἀναγκαῖα χρήματα εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου»53.

Τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ 1831 ὑπεβλήθη σχέδιο πρὸς τὸν Κυβερνήτη «ὅπερ ἐγκριθὲν ἐπεκυρώθη», ἀλλὰ «δὲν θέλετε συγχωρεῖσθε», ἐπέμενε ὁ Καποδίστριας, «ἂν ἐπιχειρήσητε τὴν οἰκοδομὴν οἱ παρουσιαζόμενοι ἐκ μέρους τῶν κατοίκων Δημογέροντες, πρὶν συναχθῇ πραγματικῶς ἡ ἀναγκαία χρηματικὴ ποσότης εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ναοῦ καὶ διορισθῶσι οἱ Ἐπιτρόποι. Θέλετε μᾶς καθυποβάλει δὲ τὸν κατάλογον τῆς συναχθείσης ποσότητος διὰ νὰ συνδράμωμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς

πολίτας, συνεισφέροντες χρηματικὰ βοηθήματα»54.

Πῶς συνέδραμε ἡ μετακαποδιστριακὴ Κυβέρνηση καὶ μὲ ποιὰ χρήματα ἐκτίσθη ἡ Ἁγία Τριάδα τῆς Προνοίας εἴδαμε στὶς προηγούμενες σελίδες.

Σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεση τοῦ Κυβερνήτη, ἡ μετακαποδιστριακὴ Κυβέρνηση ἐνέκρινε νὰ διατεθῆ τὸ ἀντίτιμο τῶν οἰκοπέδων ὄχι στο κενὸ Δημόσιο Ταμεῖο, ἀλλὰ γιὰ τὸ κτίσιμο στὴν Πρόνοια ἐκκλησίας καὶ σχολείου. Τὸ αἴτημα αὐτὸ ἔγινε ἐπίσημα δεκτό τὶς τελευταῖες μέρες τοῦ τελευταίου μῆνα τοῦ 1832 ἀπὸ τὴν τελευταία πρὸ τῆς Ἀντιβασιλείας τοῦ Ὄθωνα προσωρινὴ Κυβέρνηση. Ἦσαν δὲ τότε στὴν ἐξουσία ἡ τριμελὴς λεγομένη «Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ» ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα Ζαΐμη, ὡς πρόεδρο καὶ μέλη τὸν Ἰωάννη Κωλέτη, ποὺ διεδραμάτισε τὸν σπουδαιότερο ρόλο, καὶ τὸν Ἀνδρέα Μεταξᾶ. Τότε σοβοῦσε στὴν Πελοπόννησο καὶ στὴν Στερεὰ Ἑλλάδα ὁ ἐσωτερικὸς διχασμός, ἡ ἀντιπολίτευση, ἡ ἀναρχία, ἡ σύγκρουση μεταξὺ συνταγματικῶν (ρουμελιωτικῶν στρατευμάτων τοῦ Ἰ. Κωλέτη) καὶ τῶν καποδιστριακῶν (τῶν Ναπαίων, τοῦ φιλορωσικοῦ κόμματος μὲ τὸν Κολοκοτρώνη κ.ἄ.). Βρισκόμαστε στὴν περίοδο τῆς ἀναρχίας καὶ μοιραίως τῶν ξενικῶν ἐπεμβάσεων (1831-1833). Μέσα σ’ αὐτὸ τὸ πολιτικὸ κλῖμα ὑποβάλλονται τὰ αἰτήματα τῶν Ιlρονοιωτῶν, παράλληλα μὲ τὴν τεταμένη ἀτμόσφαιρα ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν Πρόνοια πρὸ καὶ μετὰ τὴν Δ’ «κατ’ἐπανάληψιν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν» (Ἰούλιος – 22 Αὐγούστου 1832), ποῦ ὡς γνωστὸ διαλύθηκε βίαια μετὰ ἀπὸ ἀνάλογα ἐπεισόδια.

Ἐπὶ πλέον ἡ συγκέντρωση στρατευμάτων στὴν περιοχὴ τῆς Ἀργολίδας καὶ πολλῶν προσφύγων στὴν Πρόνοια καὶ τὸ Ναύπλιον εἶχε προκαλέσει μεγάλη ἀναταραχή. Λεηλασίες, αὐθαιρεσίες καὶ ἁρπαγὴ ἀγαθῶν ἦσαν ἡ μάστιγα τῶν κατοίκων ἀπὸ τὰ πεινασμένα καὶ ἀπλήρωτα στρατεύματα τῶν Ρουμελιωτῶν, ποῦ περιφέρονταν στὸ Ἄργος καὶ στὴν γύρω περιοχή. Οἱ χωρικοὶ καὶ ἄλλοι ἀναπολοῦσαν «τὴν μακαρίαν Καποδιστριακὴν ἐποχήν»55. Φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνηση γιὰ νὰ διασκεδάση τὶς δυσαρέσκειες καὶ νὰ μὴ δώση ἀφορμὲς στὸ παληὸ καποδιστριακὸ κόμμα βάλθηκε νὰἱκανοποιήση τὶς ὑποσχέσεις τοῦ Κυβερνήτη, στὰ λογικὰ ἄλλωστε αἰτήματα τῶν Προνοιωτῶν, παρὰ τὴν τέλεια ἀχρηματία, ποῦ ἀποτελοῦσε τὸ βασικὸ της πρόβλημα.

Ἀξίζει ἀκόμη νὰ ἀναφέρουμε ὅτι οἱ Προνοιῶτες, στοὺς ὁποίους δυναμικὸ μέρος ἀποτελοῦσαν οἱ Κρῆτες, ἦσαν ἀντικείμενο ἐπηρεασμοῦ καὶ πολιτικοῦ προσεταιρισμοῦ. Αὐτὸ προκύπτει καὶ ἀπὸ ἀναφορὰ τῶν Κρητῶν τῆς Προνοίας μὲ τὴν ὁποία δηλώνουν τὴν εὐπείθεια καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τους πρὸς τὴν Κυβέρνηση ἀφ’ ἑνὸς καὶ ἀφ’ ἑτέρου καταδικάζουν τὶς ἀντικυβερνητικὲς ἐνεργειες τῆς Σύρου καὶ ἄλλων νησιῶν τοῦ Αἰγαίου, στὶς ὁποῖες προσχώρησαν οἱ ἐκεῖ Κρῆτες πρόσφυγες – συμπατριῶτες τους56.

Ὁ Ἰ. Κωλέτης, ποὺ ἐνδιαφερόταν νὰ κρατηθῆ μὲ κάθε ἐνέργεια στήν ἐξουσία καὶ ποὺ γι’ αὐτὸ κατέβασε τὰ Ρουμελιώτικα στρατεύματα στὴν Πελοπόννησο, εἶχε κάθε λόγο νὰ καλοκαρδίση τοὺς Προνοιῶτες, ἱκανοποιῶντας τὰ αἰτήματα τους. Πρᾶγμα ποὺ ἔγινε καὶ ἔτσι κτίστηκε ἡ Ἁγία Τριάδα στὴν Πρόνοια.

Ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας ὅμως δὲν ἐπέζησε γιὰ νὰ συμμερισθῆ τὴν χαρὰ τοῦ ἀποτελειωμένου ἔργου. Ἐδολοφονήθη στὶς 27 Σεπτεμβρίου 1831. Οὔτε τελικὰ ἐπεκράτησε στὴν νέα ἐκκλησία τῆς Προνοίας τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Βέβαια ὁ ναὸς εἶναι δυσυπόστατος (Ἁγίας Τριάδος – Τιμίου Προδρόμου), ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι εὐρύτερα γνωστό. Ἡ ἐπίσημη ὀνομασία καὶ ἡ λαϊκὴ συνείδηση ξέρει ὅτι ἡ κεντρικὴ ἐκκλησία τῆς Προνοίας εἶναι ἀφιερωμένη στὴν Ἁγία Τριάδα, ἡ δὲ ἑπομένη τῆς Πεντηκοστῆς εἶναι κάθε χρονιὰ ἡ ἡμέρα τῆς πανήγυρης τοῦ ναοῦ. Δὲν φαίνεται,ὅπως συμπεραίνουμε ἀπὸ τὴν ἐπιτόπια παράδοση, ὅτι λησμονήθηκε ἡ κολακευτικὴ ὑπόσχεση τοῦ Κ. Ἀξιώτη πρὸς τὸν Ἰ. Καποδίστρια, μετὰ τὸ θλιβερὸ τέλος του. Φαίνεται μᾶλλον ὅτι στὴν Πρόνοια, ὅπου ὁ σημερινὸς καποδιστριακὸς ναός, προϋπῆρχε ναΐσκος, ἀφιερωμένος στὸ μέγα ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Αὐτό, κατὰ περίεργο τρόπο, δὲν ἀναφέρεται ρητά, οὔτε σὰν ἐπιχείρημα, στὴν ἀλληλογραφία τῶν Προνοιωτῶν μὲ τὸν Καποδίστρια, προκύπτει ὅμως ἀπὸ ἄλλα ἔγγραφα τῆς ἴδιας ἐποχῆς.

Συγκεκριμένα, ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Θρησκείας, Ἀγαθόνικος Μιλτιάδης, γράφει τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1825, μὲ ἐντολὴ τοῦ ‘Υπουργοῦ, πρὸς τὸν διαμένοντα στὸ Ναύπλιον ἐπίσκοπον Κομάνων Εὐγένιον57 νὰ ἱερουργήση τὴν ἑπομένην «ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος» διὰ «νὰτελèση καὶ τὸ μνημόσυνον τοῦ μακαρίου Μιχαὴλ ἱερέως»58. Ἡ ἐντολὴ δίδεται μετὰ ἀπὸ σχετικὸ αἴτημα τοῦ Ἀναστασίου Μαυροκέφαλου. Ὁ Μαυροκέφαλος εἶναι ὁ γνωστὸς ἀπὸ πλῆθος ἄλλων ἐγγράφων «δημόσιος μνήμων» (συμβολαιογράφος) Ναυπλίου59.

Ὁ Ἰωάσαφ Βυζάντιος, Γενικὸς Γραμματέας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, κοινοποιεῖ, μὲ τὸ ἀριθ. 3529/16 Νοεμβρίου 1825 ἐγγραφό του, πρὸς τὸν Εὐστράτιον Ζωγράφον, τὸν

διορισμόν του ὡς ἐπιτρόπου εἰς τὸν Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Ναυπλίου «διὰ νὰ συνάζῃ τὸν δίσκον τοῦΝοσοκομείου60 καὶ νὰ παραδίδῃ τὸν λογαριασμὸν καθ’ ἕκαστον μῆνα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο». Στὸ ἴδιο ἔγγραφο ὑπάρχει ἔνδειξη: «3530 ὅμοιον πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτην κ. Ἰωακεὶμ διὰ τὴν ἁγίαν Τριάδα» καὶ στὴν συνέχεια: «3836 ὅμοιον πρὸς κ. Γιαννούλην Γεώργιον διὰ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν»61. Ἀπὸ τὶς γνωστὲς ἐκκλησίες τῆς περιοχῆς τοῦ Ναυπλίου, δὲν γνωρίζουμε ἄλλη Ἁγία Τριάδα, ἐκτὸς ἐκείνης τῆς Προνοίας. Δὲν ἀπομένει λοιπὸν ἀπὸ τὸ νὰ δεχθοῦμε ὅτι. πρὶν ἀπὸ τὸν σημερινὸ κεντρικὸ ναὸ προϋπῆρχε στὴν Πρόνοια παλαιότερος ὁμώνυμος ναΐσκος, στὸν ὁποῖοἀναφέρεται ἡ ἀνωτέρω ἀλληλογραφία τοῦ 1825.

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

ΤΕΛΕΤΩΝ
STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

Πηγή: PHOTO STUDIO B&G -Ευάγγελος Μπουγιώτης